2026/1347

19.6.2026

SKLEP SVETA (EU) 2026/1347

z dne 4. junija 2026

o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Združenih narodov proti kibernetski kriminaliteti; Krepitev mednarodnega sodelovanja za boj proti nekaterim kaznivim dejanjem, storjenim z uporabo sistemov informacijske in komunikacijske tehnologije, ter za izmenjavo dokazov v elektronski obliki o hudih kaznivih dejanjih

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 82(1) in (2), člena 83(1) in člena 87(2) v povezavi s členom 218(6) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta [1],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s Sklepom Sveta (EU) 2025/2307 [2] je bila 25. oktobra 2025 v Hanoju v Vietnamu v imenu Unije podpisana Konvencija Združenih narodov proti kibernetski kriminaliteti; Krepitev mednarodnega sodelovanja za boj proti nekaterim kaznivim dejanjem, storjenim z uporabo sistemov informacijske in komunikacijske tehnologije, ter za izmenjavo dokazov v elektronski obliki o hudih kaznivih dejanjih (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) s pridržkom njene sklenitve.

(2) Konvencija je skladna z varnostnimi cilji Unije iz člena 67(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), in sicer zagotavljati visoko raven varnosti z ukrepi za preprečevanje kriminala in boj proti njemu ter z ukrepi za uskladitev in sodelovanje med policijskimi in pravosodnimi ter drugimi pristojnimi organi, kakor tudi s približevanjem kazenskih zakonodaj.

(3) Konvencija se uporablja za konkretne kazenske preiskave ali postopke v zvezi s kaznivimi dejanji, določenimi v skladu s Konvencijo, ter za izmenjavo dokazov v elektronski obliki, ki se nanašajo na huda kazniva dejanja (kazniva dejanja, za katera je zagrožena najvišja kazen odvzema prostosti najmanj štirih let ali strožja kazen), in omogoča izmenjavo podatkov le v take namene.

(4) Konvencija harmonizira omejen sklop jasno opredeljenih kaznivih dejanj, hkrati pa državam pogodbenicam omogoča prožnost, ki jo potrebujejo, da se izognejo prekomerni inkriminaciji zakonitega ravnanja.

(5) Konvencija določa le minimalna pravila o odgovornosti pravnih oseb za sodelovanje v kaznivih dejanjih, določena v skladu s Konvencijo. Od držav pogodbenic ne zahteva, da sprejmejo ukrepe, ki bi bili lahko potrebni za to, da se določi odgovornost pravnih oseb na način, ki ne bi bil v skladu z njihovimi pravnimi načeli.

[1] Odobritev z dne 20. maja 2026 (še ni objavljena v Uradnem listu).

[2] Sklep Sveta (EU) 2025/2307 z dne 13. oktobra 2025 o podpisu, v imenu Evropske unije, Konvencije Združenih narodov proti kibernetski kriminaliteti; Krepitev mednarodnega sodelovanja za boj proti nekaterim kaznivim dejanjem, storjenim z uporabo sistemov informacijske in komunikacijske tehnologije, ter za izmenjavo dokazov v elektronski obliki o hudih kaznivih dejanjih (UL L, 2025/2307, 11.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2307/oj).

(6) Konvencija je skladna tudi s cilji Unije glede varstva osebnih podatkov, zasebnosti in temeljnih pravic, v skladu s členom 16 PDEU in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).

(7) Konvencija določa stroge pogoje in zaščitne ukrepe na področju človekovih pravic, ki so del predmeta urejanje in namena Konvencije ter so neločljivo povezani s pooblastili in postopki, določenimi v Konvenciji. Ti pogoji in zaščitni ukrepi kot taki ne morejo biti predmet pridržkov. Konvencija izključuje vsakršno razlago, ki bi privedla do zatiranja človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, zlasti svobode izražanja, vesti, mnenja, veroizpovedi ali prepričanja, mirnega zbiranja in združevanja. Ti zaščitni ukrepi zagotavljajo tudi, da se mednarodno sodelovanje lahko zavrne, če bi bilo v nasprotju z nacionalno zakonodajo držav pogodbenic ali če bi bila taka zavrnitev potrebna za preprečitev kakršne koli oblike diskriminacije.

(8) Kar zadeva pooblastila in postopke na nacionalni in mednarodni ravni, Konvencija določa horizontalne pogoje in zaščitne ukrepe, ki zagotavljajo varstvo človekovih pravic v skladu z obveznostmi držav pogodbenic po mednarodnem pravu človekovih pravic. Države pogodbenice morajo tudi vključiti načelo sorazmernosti v svoje nacionalno pravo. Taki pogoji in zaščitni ukrepi med drugim vključujejo sodni ali drug neodvisen pregled, pravico do učinkovitega pravnega sredstva, razloge, ki upravičujejo uporabo pooblastil in postopkov, ter omejitev obsega in trajanja takih pooblastil in postopkov.

(9) Konvencija vsebuje namensko določbo o varstvu osebnih podatkov, ki zagotavlja, da se pred posredovanjem kakršnih koli osebnih podatkov drugi državi pogodbenici v skladu z Listino uporabijo pomembna načela varstva podatkov, vključno z omejitvijo namena, najmanjšim obsegom podatkov, sorazmernostjo in nujnostjo.

(10) Komisija je s sodelovanjem pri pogajanjih v imenu Unije zagotovila združljivost Konvencije z ustreznimi pravili Unije.

(11) Za zagotovitev skladnosti Konvencije s pravom in politikami Unije ter enotne uporabe Konvencije v državah članicah pri njihovih odnosih s državami pogodbenicami, ki niso članice EU, in učinkovite uporabe Konvencije je pomembnih več pridržkov.

(12) Pridržki ne posegajo v nobene druge pridržke, ki bi jih želele države članice dati posamično, kadar je to dovoljeno.

(13) Ker Konvencija določa postopke za izboljšanje čezmejnega dostopa do dokazov v elektronski obliki in visoko raven zaščitnih ukrepov, bo to, da se postane pogodbenica Konvencije, spodbujalo doslednost prizadevanj Unije v boju proti kibernetski kriminaliteti in drugim oblikam kriminala na svetovni ravni. S tem se bo olajšalo sodelovanje med državami pogodbenicami, ki so članice EU, in državami pogodbenicami, ki niso članice EU, hkrati pa se bo zagotovila visoka raven varstva posameznikov.

(14) Hitra sklenitev Konvencije s strani Unije bo poleg tega zagotovila, da bo imela Unija že v zgodnji fazi izvajanja tega novega globalnega okvira za boj proti kibernetski kriminaliteti pomembno vlogo.

(15) Na podlagi člena 64(3) Konvencije morajo države in organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, kot je Unija, Konvencijo ratificirati, sprejeti ali odobriti.

(16) Unija bi morala tako kot njene države članice postati pogodbenica Konvencije, saj imajo tako Unija kot njene države članice pristojnosti na področjih, ki jih ureja Konvencija. Sklenitev Konvencije s strani Unije ne posega v pristojnost držav članic glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve Konvencije v skladu z njihovimi notranjimi postopki. Konvencijo bi bilo treba skleniti v imenu Unije glede zadev, ki so v pristojnosti Unije, kolikor bi Konvencija lahko vplivala na skupna pravila ali spremenila njihovo področje uporabe. Na področju skupnih pristojnosti države članice ohranijo svojo pristojnost, kolikor Konvencija ne vpliva na skupna pravila ali spreminja njihovega področja uporabe.

(17) V skladu s Konvencijo bi morala Unija v svoji listini o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu izjaviti, kakšen je obseg njenih pristojnosti v zvezi z zadevami, ki jih ureja Konvencija. Unija je obseg svojih pristojnosti v zvezi z zadevami, ki jih ureja Konvencija, opredelila v Izjavi o pristojnosti Evropske unije, podani v skladu s členom 64(3) in (4) Konvencije Združenih narodov proti kibernetski kriminaliteti; Krepitev mednarodnega sodelovanja za boj proti nekaterim kaznivim dejanjem, storjenim s sredstvi sistemov informacijske in komunikacijske tehnologije, ter za izmenjavo dokazov v elektronski obliki o hudih kaznivih dejanjih (v nadaljnjem besedilu: Izjava o pristojnosti).

(18) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje dal 4. septembra 2025.

(19) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.

(20) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.

(21) Konvencijo, priložene pridržke in izjavo o pristojnosti bi bilo treba odobriti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Konvencija Združenih narodov proti kibernetski kriminaliteti; Krepitev mednarodnega sodelovanja za boj proti nekaterim kaznivim dejanjem, storjenim z uporabo sistemov informacijske in komunikacijske tehnologije, ter za izmenjavo dokazov v elektronski obliki o hudih kaznivih dejanjih ([4]) (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) se odobri v imenu Evropske unije.

Člen 2

Izjava o pristojnosti, podana v skladu s členom 64(3) in (4) Konvencije, se odobri v imenu Unije.

Člen 3

Pridržki se odobrijo v imenu Evropske unije.

Člen 4

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja ([5]).

V Luxembourgu, 4. junija 2026

Za Svet

predsednik

C. FITIRIS

([3]) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([4]) UL L, 2026/1348, 19.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2026/1348/oj.

([5]) Generalni sekretariat Sveta bo v *Uradnem listu Evropske unije* objavil datum začetka veljavnosti Konvencije.

Pridržki

1. Unija in njene države članice v zvezi s pridržki glede Konvencije Združenih narodov proti kibernetski kriminaliteti; Krepitev mednarodnega sodelovanja v boju proti nekaterim kaznivim dejanjem, storjenim s sredstvi sistemov informacijske in komunikacijske tehnologije, ter za izmenjavo dokazov v elektronski obliki za huda kazniva dejanja (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) ravnajo v skladu s naslednjimi navedbami.

2. Konvencija nima posebne določbe o pridržkih. Namesto tega pri nekaterih členih Konvencije državam pogodbenicam izrecno dovoljuje, da glede njih uveljavljajo pridržek: člen 11(3); člen 23(3), točka (a); člen 23(3), točka (b), drugi pododstavek; člen 42(5); člen 63(3) in (4). Konvencija implicitno dovoljuje tudi druge pridržke, če so v skladu s členom 19, odstavek (c), Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb, podpisane 23. maja 1969 na Dunaju, in običajnim mednarodnim pravom ter tako niso nezdružljivi s predmetom in namenom Konvencije.

3. Unija in njene države članice izrazijo pridržek na podlagi člena 63(3), v katerem navedejo, da jih člen 63(2), ne zavezuje v zvezi z reševanjem sporov glede zadev, ki so v pristojnosti Unije, ali v zvezi z reševanjem sporov med državami članicami ali med Unijo in državo članico.

4. Kadar države članice razmišljajo o tem, da bi izrazile pridržke, o tem vnaprej obvestijo Komisijo.

5. Pogoji in zaščitni ukrepi na področju človekovih pravic, ki so priznani in določeni v Konvenciji, vključno s tistimi v členu 6, členu 21(4), členu 24, členu 36, členu 37(15) in členu 40(22), so del predmeta urejanja in namena Konvencije. Unija in njene države članice glede teh členov ne izrazijo pridržkov. Vsem pridržkom držav pogodbenic Konvencije, ki niso članice EU, ki se štejejo za neskladne s predmetom urejanja in namenom Konvencije, bi morala Unija ugovarjati brez poseganja v možnost držav članic, da usklajeno podajo enak ugovor.

Izjava o pristojnosti Evropske unije, podana v skladu s členom 64(3) in (4) Konvencije Združenih narodov proti kibernetski kriminaliteti; Krepitev mednarodnega sodelovanja za boj proti nekaterim kaznivim dejanjem, storjenim z uporabo sistemov informacijske in komunikacijske tehnologije, ter za izmenjavo dokazov v elektronski obliki o hudih kaznivih dejanjih

1. Evropska unija (v nadaljnjem besedilu: Unija) v skladu s členom 64(3) in (4) Konvencije Združenih narodov proti kibernetski kriminaliteti; Krepitev mednarodnega sodelovanja za boj proti nekaterim kaznivim dejanjem, storjenim z uporabo sistemov informacijske in komunikacijske tehnologije, ter za izmenjavo dokazov v elektronski obliki o hudih kaznivih dejanjih (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) podaja naslednjo izjavo glede zadev, ki jih ureja Konvencija.

2. Države članice Unije so Kraljevina Belgija, Republika Bolgarija, Češka republika, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Republika Estonija, Irska, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Republika Hrvaška, Italijanska republika, Republika Ciper, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Madžarska, Republika Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Republika Poljska, Portugalska republika, Romunija, Republika Slovenija, Slovaška republika, Republika Finska in Kraljevina Švedska.

3. Na podlagi člena 3 in 4 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ima Unija na nekaterih področjih izključno pristojnost, na drugih pa si Unija in njene države članice pristojnost delijo. Na podlagi člena 4(1) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) države članice ohranijo vse pristojnosti, ki niso s Pogodbama dodeljene Uniji

4. V zvezi s tem Unija izjavlja, prvič, da je pristojna za sklepanje mednarodnih sporazumov in izvajanje iz njih izhajajočih obveznosti, ki so povezane z območjem svobode, varnosti in pravice, za to pa na podlagi člena 4, točka (j), PDEU velja deljena pristojnost med Unijo in državami članicami. To se v skladu s členom 67(3), členom 82(1) in (2) ter členoma 83(1) in 87(2) PDEU nanaša na naslednja področja:

   (a) zagotavljanje visoke ravni varnosti z ukrepi za preprečevanje kriminala, rasizma in ksenofobije in za boj proti njim ter z ukrepi za uskladitev in sodelovanje med policijskimi in pravosodnimi ter drugimi pristojnimi organi, kakor tudi z vzajemnim priznavanjem sodnih odločb v kazenskih zadevah in, po potrebi, približevanjem kazenskih zakonodaj;

   (b) pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah v Uniji na podlagi načela vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb, tudi s približevanjem zakonov in drugih predpisov držav članic na določenih področjih postopkovnega in materialnega kazenskega prava, vključno z ukrepi za:

      (i) spodbujanje usposabljanja sodnikov in sodnega osebja;

      (ii) lažje sodelovanje med sodnimi ali drugimi enakovrednimi organi držav članic pri kazenskih postopkih in izvrševanju odločb;

   (c) olajševanje policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah s čezmejno razsežnostjo z določitvijo minimalnih pravil glede:

      (i) pravic posameznikov v kazenskem postopku;

      (ii) pravic žrtev kaznivih dejanj;

(d) določitev minimalnih pravil glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju posebno hudih oblik kriminala s čezmejnimi posledicami. Ta področja kriminala so: terorizem, trgovina z ljudmi in spolna zloraba žensk in otrok, nedovoljen promet s prepovedanimi drogami in orožjem, pranje denarja, korupcija, ponarejanje plačilnih sredstev, računalniški kriminal in organizirani kriminal;

(e) vzpostavitev policijskega sodelovanja, ki vključuje vse pristojne organe držav članic, vključno s policijskimi, carinskimi in drugimi specializiranimi službami kazenskega pregona, pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj; za take namene Unija lahko določa ukrepe glede:

(i) zbiranja, hrambe, obdelave, analize in izmenjave ustreznih informacij;

(ii) pomoči pri usposabljanju osebja ter sodelovanja pri izmenjavi osebja in opreme ter pri kriminalističnih raziskavah;

(iii) skupnih preiskovalnih tehnik pri odkrivanju hudih oblik organiziranega kriminala.

5. Drugič, Unija izjavlja, da je v skladu s členom 16(2) PDEU pristojna za določanje pravil o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov s strani institucij, organov, uradov in agencij Unije ter držav članic v okviru dejavnosti s področja uporabe prava Unije in pravil o prostem pretoku takih podatkov.

6. Zlasti se ta izjava ne bi smela razlagati v smislu, da bi Unija lahko izkoristila možnost, da izvaja svojo zunanjo pristojnost glede področij, ki jih zajema Konvencija in so v deljeni pristojnosti, če Unija take pristojnosti še ni izvajala na notranji ravni. Na področju deljenih pristojnosti države članice ohranijo svojo pristojnost, če Konvencija ne vpliva na skupna pravila ali spreminja njihovega področja uporabe, vključno z njihovim predvidljivim prihodnjim razvojem. V skladu s tem je treba obseg pristojnosti Unije oceniti na podlagi celovite in podrobne analize razmerja med Konvencijo in natančnimi določbami vsakega akta prava Unije za vsak primer posebej. Obseg in izvajanje takih pristojnosti Unije se po naravi nenehno spreminjata.

7. Unija in njene države članice so zato pristojne za sklenitev Konvencije. Sklenitev Konvencije s strani Unije ne posega v pristojnost držav članic glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve Konvencije oziroma pristopa k njej.

8. Na podlagi člena 64(3) in (4) Konvencije Unija depozitarja obvesti o vseh ustreznih spremembah obsega svojih pristojnosti.